

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7P/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716200008
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2716200008.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. M. H.A., U.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: H. R., U.. X.X.XXXX, F. R. M. Č.. X, E., F.Č.. M. Č.. XX, E., občianka SR, zast. advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, AK so sídlom Námestie sv. Martina 3A, Holíč a Y. H., U.. X.X.XXXX, F. R. M. Č.. X, E., občan SR, zast. advokátkou JUDr. Ing. Elenou Divko, PhD., Gorkého 1, Skalica, za účasti Okresnej prokuratúry Skalica, o návrhoch rodičov na úpravu ich práv a povinností k mal. dieťaťu, takto

rozhodol:

Maloletý M. H., U.. XX.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 4.1.2016, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu mal. M. sumou 125 eur mesačne s účinnosťou od 4.1.2016 splatné k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 4.1.2016 do 30.6.2016 v sume 525 eur súd povoľuje zaplatiť otcovi v splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Otec je oprávnený stýkať sa s mal. M. každý utorok a štvrtok od 15,30 hod. do 19.30 hod. , každý nepárny týždeň v sobotu od 8,00 hod. do nedele do 18,00 hod. od právoplatnosti tohto rozsudku.

Každý párný rok v čase veľkonočných sviatkov je matka povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od Zeleného štvrtka od 8,00 hod. do Veľkonočnej nedele do 8.00 hod. a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od Veľkonočnej nedele od 8.00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnej nedeli do 15,00 hod.

Každý nepárny rok v čase veľkonočných sviatkov je otec povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od Zeleného štvrtka od 8,00 hod. do Veľkonočnej nedele do 8.00 hod. a matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od Veľkonočnej nedele od 8.00 hod. do utorka nasledujúceho po veľkonočnej nedeli do 15,00 hod.

Každý párný rok v čase Vianoc je matka povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od 25.12. od 12,00 hod. do 27.12. do 12,00 hod. a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od 23.12. od 8,00 hod. do 25.12. do 12,00 hod.

Každý nepárny rok v čase Vianoc je matka povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od 23.12. od 8,00 hod. do 25.12. do 12,00 hod. a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. M. od 25.12. od 12,00 hod. do 27.12. do 12,00 hod.

Matka je povinná maloletého na styk pripraviť, riadne a včas ho otcovi odovzdať v mieste bydliska dieťaťa a otec je povinný maloletého odovzdať späť matke riadne a včas v mieste bydliska dieťaťa.

Súd zamieta návrh otca na zverenie mal. M. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

Súd zamieta návrh otca na určenie trvalého bydliska mal. M..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 4.1.2016 domáhala, aby súd zveril maloletého M. do jej starostlivosti, určil len jej oprávnenie dieťa zastupovať, styk otca s dieťaťom upraviť dohodou a otcovi určiť výživné na dieťa po 150 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že od Vianoc 2015 nebýva so synom v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý na dieťa neplatí výživné. V priebehu konania žiadala určiť otcovi výživné 200 eur; upraviť styk otca s dieťaťom na každý utorok a štvrtok od 15,30 hod. do 19.30 hod. , každý nepárny týždeň v sobotu od 8,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a určiť rodičom povinnosť odovzdávať si dieťa v bydlisku matky.

2. Otec v písomnom vyjadrení doručenom súdu 15.2.2016 súhlasil s návrhom matky, aby bol maloletý zverený do starostlivosti matky, ak matka podstúpi všetky vyšetrenia týkajúce sa jej psychického stavu. Uviedol, že s matkou sa dohodol na výživnom na dieťa po 125 eur mesačne. Žiadal stretávať sa s dieťaťom neobmedzene. K vzťahu s matkou uviedol, že bývali spolu 5 rokov, po smrti jej babky bola jej podľa vyjadrenia otca diagnostikovaná patologická depresia. Chodila cez víkend von , domov sa vracala opitá. Podľa vyjadrenia otca matka dieťaťa mu permanentne a bezdôvodne zasahuje do styku s maloletým a to písaním SMS správ či volaním.

3. Otec sa protinávrhom domáhal zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, ktorý bol pôvodne na súde vedený pod sp. zn. 7P/ 35/2016. Súd uznesením č.k. 7P/35/2016-17 zo dňa 16.3.2016 spojil konanie sp. zn. 7P/35/2016 o návrhu otca a konanie vedené na súde pod sp. zn. 7P/2/2016 o návrhu matky na spoločné konanie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.3.2016. Ďalej sa spoločné konanie viedlo pod sp. zn. 7P/20/2016.

Otec sa v rámci návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti (ďalej len „SOS“) v striedaní po dvoch týždňoch vždy o 7,00 hod. domáhal, aby: 1/ v prvom roku SOS cez Vianoce mal otec dieťa v starostlivosti od 23.12.do 25.12. do 12,00 hod a matka v čase od 25.12. do 27.12. do 12,00 hod. a následne sa to opakovalo každý druhý rok; 2/ v prvom roku SOS v čase Veľkej noci bude dieťa v starostlivosti matky od štvrtka od 8,00 hod. do veľkonočnej nedele do 8,00 hod a v starostlivosti otca od veľkonočnej nedele od 8,00 hod. do utorka do 15,00 hod, následne sa budú rodičia striedať. Ďalej žiadal určiť, že dieťa bude mať trvalé bydlisko naďalej na adrese: M. XXXX/X, E. a súd neurčí rodičom výživné počas realizácie SOS. Žiadal poberať naďalej daňový bonus a aby matka poberala rodinné prídavky.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, prokurátora a kolízneho opatrovníka, rodným listom dieťaťa, lustráciou v Sociálnej poisťovni na rodičov, protinávrhom otca, písomnými vyjadreniami účastníkov, daňovým priznaním matky za rok 2014, potvrdením o príjme matky za obdobie 2-10/2015, pracovnou zmluvou matky zo dňa 14.1.2016 a dodatkom k pracovnej zmluve, dohodou o zmene pracovnej zmluvy matky z 15.1.2016, lekárskou správou MUDr. E., správou kolízneho opatrovníka, výpoveďami svedkov: H. H.Á. , N. R., G. R., ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

5. Mal. M. je dieťa narodené z druhovského pomeru. Otec nebýva s dieťaťom a jeho matkou v spoločnej domácnosti od Vianoc roku 2015.

6. Matka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala dňa 20.12.2015, lebo bolo medzi nimi (rodičmi) hádky a syn bol často prítomný pri tom. Matka pracuje ako predavačka v Tescu, mala netto príjem v 2/2016 v sume 401,14 eur, v 3/2016 v sume 406,58 eur a v 4/2016 v sume 406,58 eur. Tiež poberá rodinné prídavky na dieťa po 23,50 eur mesačne. Matka býva v spoločnej domácnosti s jej plnoletým bratom a rodičmi v 3 izbovom byte, ktorý majú v podnájme. Podľa vyjadrenia matky prispieva rodičom na bývanie

mesačne po 200 eur. Jej ďalšie mesačné výdavky sú podľa jej slov na stravu vo výške 100 eur, hygiena a kozmetika v sume 20 eur; obedy v práci v sume 30 eur, jej lieky v sume 10 eur.

7. Matka odôvodnila návrh, aby len ona bola dieťa oprávnená zastupovať a spravovať jeho majetok tým, že má so synom vytvorený blízky vzťah. Iný dôvod neuviedla.

Matka odôvodnila výšku výživného 150 eur tým, že vychádzala z jej príjmu, chce sa osamostatniť, prenajať si vlastný byt. Po oboznámení sa s príjmom otca (podľa jej vyjadrenia 825 eur mesačne netto za cca 15 dní v mesiaci) žiadala od otca výživné na dieťa v sume 200 eur mesačne.

8. Matka nesúhlasí s návrhom otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Ako dôvod otcovho návrhu vidí v tom, že tak nebude otec platiť výživné na dieťa, ktoré doposiaľ aj tak neplatí. Poukázala na pracovnú dobu otca, ktorý pracuje v reštaurácii každý 3. deň na 24 hodín. Ide o nepravidelný pracovný čas, nie je to vhodné pre SOS. Podľa matky by SOS v terajšom veku dieťaťa pôsobila negatívne na jeho zdravý a psychický vývoj. Nesúhlasí s návrhom na SOS aj z dôvodu, že to nie je v záujme dieťaťa a nevie si predstaviť, že by dieťa bolo dva týždne s ňou a dva týždne s otcom, keďže otec nebol s malým viac ako jeden deň v kuse. V súčasnosti si matka (podľa jej slov) s otcom dieťa strieda tak, že keď je v práci, tak je dieťa u otca alebo u jeho rodičov. Jej matka (stará matka maloletého) pracuje od rána do večera, preto môže byť s dieťaťom cez víkend. Otcovi nikdy nebránila v styku s dieťaťom. Pokiaľ je ona v práci a dieťa je u otca, tak otcovi volá 2 až 3 krát, aby zistila, čo robí maloletý.

9. Podľa vyjadrenia matky, keď je v práci (t.j. každý druhý deň), tak má otec automaticky mal. M. po škôlke. Otec sa s maloletým stretáva 2 až 3 krát do týždňa vždy na niekoľko hodín, niektoré noci aj u otca prespal. Maloletý býva v škôlke do 14:30 hod. a pokiaľ je matka v práci, tak dieťa zo škôlky zoberie otec alebo rodičia otca. Matka má pracovnú dobu každý druhý deň od 9:00 hod. do 20:00 hod. , následne má vždy deň voľný. V prípade schválenia jej návrhu na úpravu styku by si v práci vedela vybaviť prácu na utorky, štvrtky a sobotu. Pokiaľ má ona i otec dieťaťa voľno, tak je dieťa väčšinou s ňou. Ale pokiaľ jej otec zavolať či napísať dožadujúc sa styku s malým, tak mu dieťa doviedla. Matka súdu predložila súdu listinu so zapísanými dátumami, kedy sa realizoval styk otca s dieťaťom a kedy maloletý u otca prespal. Z obsahu týchto listín vyplýva, že otec ma dieťa: 1/ v februári na noc: 19.2., cez deň: 9.2.,12.2.,14.2.,118.2.,23.2.,25.2., 2/ v marci na noc v dne 1.3., 6.3., 10.3., 14.3., cez deň: 2.3., 7.3., 11.3.,18.3.,21.3., 3/ v apríli na noc v dne 3.4.,24.4., cez deň: 3.4.,6.4.,8.4.,12.4.,16.4.,18.4.,23.4.,28.4., 4/v máji na noc nebol, cez deň: 4.5.,6.5.,12.5. Iné obdobia nemal matka v čase odovzdávania listiny na súd dňa 17.5.2016 vyznačené. Otec k tomuto zoznamu uviedol, že matka často nevie ani aký je deň. Matka k bytu, v ktorom ostal otec dieťaťa bývať uviedla, že otec by 3 izbový nájomný byt vôbec nedostal, ak by oň nežiadali ako rodina s malým dieťaťom.

10. Matka sa k svojmu psychickému stavu vyjadrila. Uviedla, že nebola nikdy ani len ambulantne liečená u psychológa či psychiatra. V čase opisovanom otcom jej zomrela stará mama, ťažko to niesla, lebo mali medzi sebou dobrý vzťah. V deň jej pohrebu z dôvodu nevoľnosti a pichania pri srdci bola na internom oddelení, kde jej aj lekárka predpísala lieky. Lieky mali len dočasný charakter, lebo po istej dobe by sa stali návykovými. Tiež bola fyzicky vyčerpaná, lebo bola na materskej a syn v noci nespával dobre. Matka na preukázania svojho aktuálneho zdravotného stavu predložila lekársku správu od svojej lekárky G.. E. z 4.3.2016, z obsahu ktorej mal súd preukázané, že v roku 2013 prekonala stav úzkostnej poruchy ako reakciu na úmrtie v rodine. Zdravotný stav sa jej upravil aj bez nutnosti návštevy psychiatra, od vtedy ani toho času sa nelieči psychiatricky. Po oboznámení sa z obsahom správy G.. E. (súd prečítal obsah správy na pojednávaní) konštatoval otec, že matka má teraz papier, že je zdravá.

11. Otec doručil súdu dňa 24.5.2016 žiadosť o vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychiatria na zistenie, či je matka dieťaťa spôsobilá dieťa vychovávať a či je vhodné zverenie dieťaťa do jej starostlivosti. Pokiaľ sa preukáže jej spôsobilosť na výchovu, tak vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie na určenie, či je mal. M. vhodné zveriť do striedavej starostlivosti. Návrh na znalecké dokazovanie odôvodnil tým, že na pojednávaní síce uviedol, že mu stačí papier od obvodnej lekárky, ale po vyjadrení predbežného názoru súdu chce ako otec vyšetriť duševný stav matky. Poukázal na to, že matka dieťaťa má 24 rokov a býva s svojou matkou a bratom, pritom on má 40 rokov a má skúsenosti na postaranie sa o dieťa. S matkou dieťaťa žijú v odlúčení cca 5 mesiacov, o syna sa riadne stará.

12. Otec pracuje od 1.1.2016 na živnosť v E.. Najprv pracoval na čerpacej stanici, v súčasnosti pracuje ako čašník v reštaurácii. Ako živnostník poskytuje služby a fakturačne je mu platená suma brutto, z ktorej si následne platí odvody. Za 1/2016 mu bola vyplatená suma brutto 850 eur, za 2/2016 850 eur brutto, za 3/2015 v sume 750 eur brutto, za 4/2015 v výške 850 eur brutto. Z tohto hrubého príjmu otec platí daň z príjmu a odvody do zdravotnej poisťovne po 68,89 eur mesačne. Otec do ruky dostáva mesačne ešte aj príspevok na cestovné 45 eur. Predtým pracoval ako prevádzkar baru na základe pracovnej zmluvy a mal netto mesačný príjem 850 eur, pracovný pomer ukončil dohodou. Aktuálne má pracovnú dobu od 6:00 do 20:00 hod., má 13 zmien v mesiaci. Po dni práce má dva dni voľno. Podľa slov otca sa rozprával s vedúcim, že pokiaľ by bola SOS, tak dva týždne by mal viacej zmien a druhé dva týždne menej zmien. Otec býva v 3 izbovom nájomnom mestskom byte, kde mesačne platí nájom 288 eur, elektrinu 24,99 eur, internet a TV 25 eur, synovi platí 4 mesiace šporenie do fondov 25 eur. Mesačne má výdavky za stravu v sume 200 eur. Otec nemá zdravotné problémy. Otec má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcéry Y. (U.. X.X.XXXX), na ktorú platí výživné 50 eur.

Podľa vyjadrenia otca najprv súhlasil so zverením dieťaťa matke, ale potom ona začala robiť zlo (že mu zoberú byt; že skončí sám na ulici). On to chcel po dobrom, ale určite by žiadal upraviť širší styk než pár hodín týždenne. Byt otca a matky sú od seba vzdialené 100 m. Uviedol, že vždy keď má matka voľno v práci, tak má problém, pokiaľ si syna pýta aspoň na hodinu.

13. Návrh na SOS odôvodnil aj tým, že tak nemusí matku prosiť, aby videl syna. On si striedavú osobnú starostlivosť predstavuje (keď bude mať dieťa on) tak, že zavolá matke, že ide do práce a teda či bude zo synom, alebo ho dá svojim rodičom. Poukázal, že i matka má v mesiaci v práci 15 zmien. Keď matka pracovala počas ich spolužitia tri dni v bare, tak otec mal malého celý víkend. Malému varil aj on, perie mu veci, čo má u neho. Keď bola matka v práci a dieťa bolo choré, tak bol u neho celý deň. Aktuálne je otec so synom podľa jeho slov ako sa dá - ako má voľno. V súčasnosti spolupracujete s matkou dieťaťa pri výmene dieťaťa dobre, dávajú si informácie o liekoch, škôlke.

14. Právna zástupkyňa otca uviedla, že rodičia sa vedia dohodnúť na styku otca s dieťaťom a následne dodala, že matka určuje styk. Otec by aj chcel dieťa na týždeň, ale matka mu ho nechcela dať.

15. Otec je presvedčený, že sú tu splnené podmienky na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Poukázal na to, že psychologické štúdie dokazujú, že uprednostňovanie role matky nie je v záujme detí. Len zverením dieťaťa do SOS sú zabezpečené podmienky pre všestranný rozvoj dieťaťa. Podľa otca bolo preukázané, že sa vie s matkou dohodnúť na striedaní, pred synom sa nehádajú a matka dieťaťa si dobre vychádza aj s rodičmi otca dieťaťa. SOS umožňuje rodičom, aby dali deťom model slušnej, civilizovanej dohody a obaja rodičia ostávajú pre dieťa dôležití.

16. Zhodným tvrdením rodičov mal súd preukázané, že po odchode matky s dieťaťom so spoločnej domácnosti neposlal na výživu dieťaťa žiadne peniaze. Taktiež mal súd preukázané, že otec zaplatil synovi poplatok v škôlke v celej sume 50 eur v mesiacoch január až marec 2016 a od apríla 2016 doposiaľ platí len polovicu poplatku, teda 25 eur mesačne.

17. Otec nevidí dôvod, prečo by mal platiť výživné na syna, lebo dieťa je rovnako u neho ako u matky a všetko mu kúpi. Podľa jeho názoru majú neoficiálne SOS a mal. M. to vyhovuje.

18. Otec odôvodnil návrh na určenie trvalého bydliska dieťaťa súdom tým, že na tej adrese sa nachádza 3 izbový mestský byt, o ktorý žiadali ako rodina s maloletým dieťaťom. Nevidí dôvod, prečo by malo dieťa meniť trvalý pobyt, lebo i tak by ho nemal kde inde mať a na adresu jeho trvalého bydliska je nahlásená i jeho škôlka.

19. Mal. M. nemá zdravotné problémy. Matka má na neho mesačné výdavky na poplatok v škôlke po 25 eur, na lieky a vitamíny vo výške 20 eur, oblečenie sume 25 eur, výlety a vstupné v sume 20 eur, hračky vo výške 10 eur.

20. Zo správy kolíznej opatrovníčky súd zistil, že mal. M. býva s matkou v 3- izbovom byte, ktorý má v podnájme stará matka dieťaťa G. R.. V byte žije aj brat matky maloletého. Matka má s M. samostatnú izbu. Stará matka rodine výrazne finančne pomáha. Náklady na prevádzku bytu sú mesačne 400 eur a matka maloletého prispieva mesačne sumou 200 eur. Maloletý navštevuje materskú škôlku, kde sú mesačné náklady 50 eur a rodičia dieťaťa to platia na polovicu. Matka otcovi v styku nebráni, sú spolu

aspoň 3 razy do týždňa. Matka im uviedla, že nemala nikdy psychické problémy, nikde nebola riešená psychológom ani psychiatrom. Otec dieťaťa býva v 3. izbovom byte, ktorý mienil pôvodne vymeniť za menší byt. Otec uviedol kolíznej opatrovníčke, že matka sa vie o dieťa dobre postarať, vzťah syna a matky vníma ako dobrý.

21. Výpoveďami svedkov: H. H., N. R., G. R. mal súd zhodne preukázané, že obaja rodičia sa vedia o mal. M. postarať. Matka dieťaťa komunikuje i s rodičmi otca maloletého, ktorí jej dieťa v týždni varujú, pokiaľ je ona i otec dieťaťa v práci a večer jej dieťa privedú domov. Každý z rodičov má veľmi pekný vzťah k dieťaťu, venujú sa mu rôznymi aktivitami, keďže malý je v predškolskom veku.

22. Výsluchom matky otca, H. H., súd zistil, že matku dieťaťa museli po narodení M. viesť domácnosť, starať sa o dieťa, prať, variť. Podľa jej slov nemal jej syn nikdy vlastný byt, lebo buď v minulosti býval u nej alebo býval H. R., kam chodieval na týždňovky. Svedkyňa potvrdila, že k nim chodí mal. M. minimálne dva krát týždenne, keď má otec dieťa alebo majú malého celý deň, pokiaľ sú obaja rodičia dieťaťa v práci. Dieťa aj zo škôlky brávajú (ak rodičia robia) a večer malého matke zavezú. S matkou dieťaťa si dobre vychádza, nemá problém s ňou komunikovať. Svedkyňa uviedla, že čítala návrhy podané na súd jej synom. Potvrdila, že otec sa staral O. M. aj tri dni a aj cez noc, keď rodičia spolu bývali a matka pracovala v bare. Svedkyňa N. R. je sestrou otca dieťaťa. Potvrdila, že matka N. M. otcovi väčšinou vtedy, keď je v práci.

23. Svedkyňa G. R. je matkou M. matky. Podľa jej vyjadrenia jej dcéra nemala nikdy problém, aby si otec zobral mal. M., nebránila vzťahu medzi nimi. Obaja rodičia sú stále v kontakte vzhľadom na ich zamestnanie a budú sa potrebovať ohľadom maloletého. Podľa jej názoru by si mali rodičia dieťaťa vychádzať v ústrety. Ona sama trávi s vnukom málo času, lebo je pracovne vyťažená. Dcére môže vypomôcť cez víkend, keď dcéra pracuje. Dieťa má rado oboch rodičov.

24. Kolízna opatrovníčka považovala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k dieťaťu za dôvodný. Kolízny opatrovník dieťaťa navrhol zveriť dieťa matke, určiť otcovi rozšírený styk s dieťaťom, výšku výživného určiť otcovi podľa jeho možností a schopností. Navrhol v súčasnej dobe zamietnuť návrh na striedavú osobnú starostlivosť.

25. Podľa prokurátora nebolo preukázané, že by bola striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. V súčasnosti nie sú vytvorené podmienky na jej realizáciu. Navrhol zveriť dieťa matke, právo otca na výchovu realizovať prostredníctvom rozšíreného styku otca s dieťaťom berúc do úvahy pracovnú vyťaženosť rodičov. Navrhol určiť otcovi výživné podľa jeho možností a schopností. Z vykonaného dokazovania mu vyplýva, že nie je to náhodou, že dieťa je viac fixované na starých rodičov. Mal subjektívnu obavu, že v prípade realizácie striedavej osobnej starostlivosti by výchova dieťaťa bola v určitej miere na ťarchu rodičov.

26. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

27. Inštitút striedavej osobnej starostlivosti je v slovenskom rodinnom práve pomerne nový, zavedený do § 24 ods. 2 Zákona o rodine novelou č. 217/2010 Z.z. Striedavá osobná starostlivosť, ako už názov napovedá, je taká úprava osobnej starostlivosti o dieťa, keď je dieťa v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určitú presne určenú dobu. Zabezpečuje dieťaťu primeraný kontakt s obidvoma rodičmi, redukuje porozvodovú traumatizáciu detí, prispieva k citovej vyrovnanosti a zdravému psychickému vývoju detí. V Českej republike, kde majú súdy so striedavou osobnou starostlivosťou už viac ako desaťročné skúsenosti, sa zaujal názor, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nesmie byť ústupkom ich vzájomnej rivalite, ale vyjadrením kvalitného a pozitívneho vzťahu rodičov k dieťaťu. To predpokladá toleranciu, vyspelosť a dobrú vôľu všetkých zúčastnených. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by malo vychádzať z ich spoločnej vôle a dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov (rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 27. januára 2005, sp. zn. I. ÚS 48/04).

28. Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. v článku 3 ods. 1 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Orgánom štátu je určený aj článok 18 ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

29. Aj Listina základných práv a slobôd v článku 32 ods. 1 v spojení s odsekom 4 ustanovuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona. Ak súdy pripustia vplyv samotného tvrdenia matky na rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby jej dôvody boli podrobené skúmaniu spôsobilosti zasiahnuť do záujmov dieťaťa, teda ak by im stačil len nesúhlas matky so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, nemôžu ani zistiť, ktorý z rodičov poskytuje v záujme dieťaťa väčší výchovný priestor druhému rodičovi (za predpokladu, že obidvaja majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem a sú na to spôsobilí).

30. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

31. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

32. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

33. Podľa § 36 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

34. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

35. Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

36. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

37. Podľa § 62 ods. 6 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

38. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

39. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, alebo jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

40. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

41. Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

42. Úlohou súdu bolo zaoberať sa tým, či sú splnené kumulatívne (súčasne) všetky predpoklady na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti: jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (pritom predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť ale záujem o osobnú starostlivosť, t.j. že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba), súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

43. Súd prihliadal na to, že so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí len otec, preto bolo povinnosťou súdu skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Z tohto dôvodu vykonal dokazovanie výsluchom samotných rodičov, výsluchom najbližších príbuzných rodičov ako svedkov, názorom kolízneho opatrovníka a prokurátora. Na základe vykonaného dokazovania, v prvom rade berúc do úvahy vyjadrenia rodičov súd dospel k záveru, že samotná striedavá osobná starostlivosť nateraz nie je v prospech dieťaťa. Súd prihliadal síce na to, že rodičia dieťaťa majú svoje bydliská hneď v susedstve, dieťa má u oboch rodičov svoju izbu a prispôsobené vhodné podmienky na bývanie. Dieťa má vytvorenú silnú citovú väzbu k obojom rodičom. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že obaja rodičia sa vedia o dieťa postarať.

44. Súd prihliadal na to, že otec zo začiatku súhlasil s návrhom matky na zverenie jej dieťaťa do starostlivosti a toľž, keď preukázala lekárskou správou, že nie je psychiatricky liečená. Z vyjadrení otca súdu vyplynulo, že prvotnou myšlienkou nesúhlasiť so zverením dieťaťa len matke bolo to, že matka mu začala vraviť, že príde o 3 izbový mestský byt (ktorý získali ako rodina s malým dieťaťom). Až následne začal otec návrh na striedavú osobnú starostlivosť odôvodňovať záujmom dieťaťa, svojim vekom 40 rokov a teda že má viac skúseností a tým, že má bývanie pre dieťa zabezpečené na rozdiel od matky bývajúcej u svojej matky. K tomu súd uvádza, že bolo by v rozpore s dobrými mravmi brať ako základné kritérium na striedavú osobnú starostlivosť fakt, že otec býva sám v 3 izbovom byte so samostatnou izbou pre dieťa, lebo tento byt získal ešte s matkou dieťaťa ako nájomný byt od mesta práve kvôli maloletému dieťaťu. Správou kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné bytové podmienky pre dieťa, kde ho môžu vychovávať a preto súd ďalej neporovnával bytovú otázku rodičov.

45. Súd sa ďalej vypořiadal s prvotným vyjadrením otca, že pre psychický stav matky má obavu o život a zdravie dieťaťa. Súd mal lekárskou správou preukázané, že matka nebola nikdy liečená psychiatrom ani psychológom. Dočasné stavy úzkosti v roku 2013 boli spôsobené úmrtím jej príbuznej. Túto skutočnosť potvrdila i samotná matka. Tu si súd porovnal tvrdenia otca, ktorý na jednej strane prezentoval strach o dieťa (uvádzal to v prvom písomnom podaní súdu) a na druhej strane v priebehu konania žiadal zveriť dieťa do SOS v striedaní po dvoch týždňoch, či 2 týždne by sa matka o dieťa starala. Súd si preto i vyhodnotil, že keď otec súhlasí aby mala matka dva týždne dieťa sama, strach o dieťa nemá a ním prezentovaný strach súd považuje len za účelový v snahe spochybniť schopnosť matky postarať sa o dieťa.

46. Ďalej sa súd vyporiadal s tvrdením otca, že aktuálne prebieha striedanie si dieťaťa a teda že podľa jeho názoru sa realizuje striedavá osobná starostlivosť. Z obsahu vyjadrení rodičov dieťaťa i svedkov mal súd objektívne preukázané, že dieťa býva v spoločnej domácnosti s matkou a otec alebo jeho rodičia dieťa varujú, ak je matka v práci. Matka pracuje vždy jeden deň a jeden deň má voľno. Otec tiež pracuje tak, že jeden deň je v práci od rána do večera a dva dni má voľno. Pokiaľ aj otec pracuje v čase, čo je matka v práci, o dieťa sa starajú starí rodičia zo strany otca, ktorým obaja rodičia dôverujú. Takúto starostlivosť súd nepovažuje za striedavú osobnú starostlivosť. Otec opísal svoju predstavu o prebiehaní SOS tak, že ak by mal dieťa tie dva týždne a mal by ísť do práce, volal by matke či svojim rodičom, aby sa o dieťa postarali. Súd konštatuje, ale takýto spôsob starostlivosti nemožno považovať za striedavú osobnú starostlivosť.

47. Matka svoj nesúhlas s striedavou osobnou starostlivosťou odôvodňovala tým, že si nevie predstaviť byť 2 týždne bez dieťaťa alebo aby bol syn bez nej. Súd uvádza, že pri SOS nie sú podstatné predstavy matky, lebo obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti k dieťaťu a prvoradý je záujem dieťaťa. Čiže takýto nesúhlas matky nemohol súd ovplyvniť pri rozhodovaní o návrhu otca na SOS. Matka si musí uvedomiť, že dieťa má dvoch rodičov a musí akceptovať a i práva toho druhého rodiča a nie nechávať mu dieťa v starostlivosti len v čase, keď to potrebuje, lebo je v práci.

48. Súd rešpektuje právo mal. M. na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, prihliadal na jeho citové väzby k rodičom a starým rodičom, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd pri skúmaní dôvodnosti návrhu rešpektoval tiež právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov i právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

49. Keďže práve záujem maloletého je prvoradým faktorom, predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení do striedavej osobnej starostlivosti je hlavne vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého. Súd mal vykonaným dokazovaním a vyjadreniami rodičov preukázané, že obom záleží na maloletom.

50. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, porovnávanie vyjadrení rodičov súd dospel k záveru, že nie sú kumulatívne splnené všetky podmienky potrebné na zverenie dieťaťa do SOS. Boli splnené len podmienky: súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením do SOS, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa. Vzhľadom na matkou predloženú lekársku správu, svedecké výpovede a samotné vyjadrenia otca má súd za to, že nie len otec (prezentujúci sa vekom 40 rokov a 3-izbovým bytom), ale aj matka je spôsobilou na výchovu dieťaťa. Súd nepripustil vykonanie dokazovania ustanovením znalcom z odboru psychiatrie na zistenie spôsobilosti matky vychovávať dieťa ani znalcom na zistenie vhodnosti zverenia dieťaťa do SOS. Súd má za to, že vykonávanie takýchto dôkazov by bolo nehospodárne, predlžujúce celé konanie. Čo sa týka otázky vhodnosti zverenia dieťaťa do SOS, súd si ustálil, že zverenie dieťaťa nateraz (súd nevie posúdiť, ako to bude v budúcnosti) nie je vhodné dieťa zveriť do SOS, lebo otec si predstavuje SOS (podľa jeho vyjadrenia) tak, že keď bude mať dieťa on v SOS dva týždne, bude volať matke dieťaťa či svojim rodičom na zabezpečenie starostlivosti. Súd uvádza, že takto SOS nefunguje. Obaja rodičia majú rovnaké nie len práva, ale i povinnosti a to postarať sa o dieťa v čase, v ktorom je im dieťa zverené. Zo všetkých vyjadrení otca súdu skôr vyplýva, že tým prvotným dôvodom otca žiadať zveriť dieťa je to, aby mu ostal na ďalej pridelený 3-izbový mestský byt, o ktorý pôvodne žiadali ako trojčlenná rodina s malým dieťaťom. Čiže súd nemal preukázaný jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Z celkového dokazovania súdu vyšlo, že väčšinu času má dieťa matka (ak nepracuje) a pokiaľ je v práci, tak sa o dieťa stará otec dieťaťa po príchode malého zo škôlky a večer ho matke odovzdá resp. sa o dieťa starajú starí rodičia.

51. Súd skúmal i ďalšiu podmienku, t.j. či by bola pri SOS lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Otec poukazoval na to, že len 5 mesiacov nebývajú s matkou v spoločnej domácnosti a pred tým sa podieľal na výchove dieťaťa. Z tvrdení rodičov mal ale súd preukázané, že dieťa (okrem toho, že už nebýva spolu s oboma rodičmi) má zachovaný ten istý režim doposiaľ, t.j. buď je v škôlke, v čase voľna matky je s ňou a ak je v práci, o dieťa sa stará po škôlke otec alebo jeho rodičia. Bolo by nespravodlivé, ak by súd videl lepšiu možnosť zaistenia potrieb dieťaťa v byte obývanom otcom, lebo je to byt, ktorý bol rodičom dieťaťa pridelený práve pre to, že malý malý dieťa a byt nie je v jeho vlastníctve.

52. Súd mal preukázané i vyjadrením kolízneho opatrovníka dieťaťa, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné bytové podmienky pre dieťa, ale vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd dospel k záveru, že návrh matky na zverenie do jej osobnej starostlivosti bol podaný dôvodne a preto mu vyhovel. Následne návrh otca na zverenie dieťaťa do SOS zamietol.

53. Súd zveril dieťa matke, ale určil, že obaja rodičia sú oprávnení dieťa zastupovať a spravovať majetok, lebo matka neuviedla žiadny objektívny dôvod, pre ktorý by mala sama toto oprávnenie mať. Súd zveril matke maloletého do starostlivosti od 4.1.2016, lebo v tento deň bol doručený jej návrh na súd a s účinnosťou od tohto dátumu aj žiadala rozhodnúť. Od tohto dátumu súd určil otcovi aj výživné na dieťa.

54. Súd má za to, že je v záujme M., aby vyrastal v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Vzhľadom na aktuálne prebiehajúci režim starostlivosti o dieťa (vyššie je už popísaný), vzhľadom na pracovnú vyťaženosť rodičov a že sa o dieťa starajú vo zvýšenej miere hlavne rodičia otca, súd je presvedčený, že všetky tieto záujmy je možné zabezpečiť práve zverením maloletého do starostlivosti matky a rozšíreným stykom otca s dieťaťom.

55. Pri skúmaní dôvodov návrhu matky na určenie výživného súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného (dieťaťa) i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca), rozhodne nie na záujem matky osamostatniť sa (prenajať si byť ako vo vyjadrení uviedla). Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, prácou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Zmenou pomerov môže byť subjektívna okolnosť na strane povinného, resp. okolnosť na strane oprávneného alebo objektívna, a to vývoj životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania a súd musí obligatórne skúmať jej príčiny. Takisto ňou môže byť dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov, atď. Tieto všetky skutočnosti súd vzhľadom na dôvody návrhu i zisťoval.

56. Vzhľadom na charakter návrhu súd skúmal pomery rodičov. Súd zistil, že u mal. M. nemá vážne zdravotné problémy, aktuálne chodí do materskej škôlky, s ktorou sú mesačné výdavky 50 eur. Matka má netto mesačný príjem cca 420 eur, poberá rodinné prídavky nad dieťa po 23,52 eur mesačne.

57. Otec je zamestnaný, pracuje ako živnostník a podľa ním doložených listín pracujúc polovicu mesiaca má brutto mesačný príjem cca 850 eur + mesačne dostáva 45 eur na ruku na cestovanie. Z tohto si musí platiť ako živnostník zdravotné poistenia a daň z príjmu fyzických osôb. Vyjadrením otca mal súd preukázané, že pred otvorením živnosti pacoval na pracovnú zmluvu ako prevádzkar majúc netto mesačný príjem cca 850 eur. Pracovný pomer skončil dohodou. Toto skončenie pracovného pomeru s takýmto vyšším príjmom než dosahuje ako živnostník súd vyhodnotil ako dobrovoľné sa vzdanie lepšieho príjmu. To ale nemôže byť brané v neprospech dieťaťa a preto súd vychádza z otcovho čistého príjmu 850 eur, ktorý mal u posledného zamestnávateľa.

58. Ani jeden z rodičov nezmenil svoj osobný stav, okrem M. nemajú vyživovaciu povinnosť k iným maloletým deťom. Otec platí výživné na svoju plnoletú dcéru po 50 eur mesačne.

59. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z zaužívanej súdnej praxe, určovať výživné vzhľadom na H. M. zo sumy čistého príjmu a počítať 20 % z čistého príjmu. 20 % z čistého príjmu 850 eur predstavuje sumu 170 eur, ktorá by sa mala rozdeliť medzi deti, ktoré sú na otca výživou odkázané. Nakoľko otec platí na plnoletú dcéru (Y.Z., U.. X.X.XXXX) výživné 50 eur, súd si ustálil za spravodlivé určiť otcovi výživné na M. po 120 eur mesačne. Nakoľko otec, ale v priebehu konania v rámci jedného svojho písomného vyjadrenia prejavil ochotu platiť výživné po 125 eur mesačne, súd mu výživné aj v takejto sume na M. určil. Takto určené výživné súd hodnotí za primerané jednak veku a odôvodneným potrebám dieťaťa,

jednak reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov a podľa toho súd určuje i výživné.

60. Súd určil výživné otcovi 125 eur od 4.1.2016 a keďže zhodným tvrdením rodičov mal súd preukázané, že otec výživné na syna od tohto času reálne neposielal, vznikol otcovi za obdobie od 4.1.2016 do 30.6.2016 nedoplatok, ktorý mu súd povolil splácať v maximálne zákonom povolenej dome 36 mesiacov. Súd určil nedoplatok do 30.6.2016, lebo v merite veci rozhodol 16.6.2016, t.j. po 15 dni v mesiaci. Nedoplatok predstavoval pôvodne sumu 750 eur, od ktorej sumy súd ešte odpočítal poplatky platené otcom dieťaťu v škôlke za obdobie od januára 2016. Súd mal preukázané, že otec zaplatil v škôlke v 1-3/2016 po 50 eur, v 4-6/2016 po 25 eur, t.j. spolu 225 eur a túto sumu odpočítal od nedoplatku 750 eur. Takto súd dospel k nedoplatku 525 eur. Predmetnú sumu súd povolil otcovi splácať v záujme zabezpečenia pravidelného platenia v prvom rade bežného výživného.

61. Nakoľko súd zveril dieťa matke, otec prejavuje záujem podieľať sa v čo najširšom rozsahu na výchove svojho syna a podľa názoru súdu, rodičia sa dohodnúť nevedia, bolo nutné vyporiadať sa i s otázkou úpravy styku otca s dieťaťom. Otec síce prezentoval v konaní, že sa s matkou vie dohodnúť, ale v zápätí tvrdil, že dieťa má vtedy, ak je matka v práci resp. keď o dieťa požiadala, na noc mu matka dieťa nedáva. Súd si ustálil, že styk sa aktuálne nerealizuje podľa nejakej dohody ale ide o „vynútený“ styk, podľa potrieb matky a nie dieťaťa. Z tohto dôvodu je v záujme dieťaťa styk upraviť súdnou cestou. Matka žiadala naposledy upraviť styk otca (čl.65) na každý utorok a štvrtok od 15,30 hod. do 19,30 hod a na každý nepárny týždeň v sobotu od 8,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Otec takýto návrh nenamietal, pričom na konci prvého pojednávania súd účastníkom uviedol, ako sa mu javí vec (t.j. že skôr z vykonaného dokazovania vyplýva zverenie dieťaťa matke). Otec v návrhu na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti žiadal navyše osobitne upraviť jeho styk cez vianočné a veľkonočné sviatky. Otec žiadal v prvý rok striedania mať syna cez Vianoce od 23.12. do 25.12. do 12,00 hod, v čase Veľkej noci od veľkonočnej nedele od 8,00 hod. do utorok do 15,00 hod a matka by mala dieťa od 25.12. do 27.12. do 12,00 hod, od štvrtka pred veľkou nocou od 8,00 hod. do veľkonočnej nedele do 8,00 hod. Následne v druhý rok striedania by mali rodičia dieťa opačne. Matka proti tomuto návrhu nič nenamietala, čo si súd ustálil, že takto navrhnutý rozsah styku sporný medzi účastníkmi nie je - hlavne keď matka žiadala zveriť dieťa jej. V záujme zabezpečenia širokého styku otca s dieťaťom, upevňovanie citových väzieb hlavne cez sviatky ako sú Vianoce či Veľká noc súd vyhovel návrhu otca a rozhodol o styku, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

62. Keďže súd nezveril dieťa do striedavej osobnej starostlivosti, nerozhodol ani o návrhu otca na určenie trvalého bydliska dieťaťa.

63. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).